

ἄλλος· ὁ Βολταίρος ἤρχιζε νὰ χασμάται, ὁ Πιρόν νὰ γελά· σκαλίζει τὴν τσέπην του ὁ εἰς καὶ εὐδοκῶν κόρην ψωμιοῦ ἄρχιζει νὰ τὴν τραγανίζει εἰς τοὺς ὀδόντας του, ἀσχολούμενος νὰ παράγῃ ὅσον τὸ δυνατόν πλεῖστον θόρυβον· ὁ Πιρόν δὲν χάνει καιρὸν, ποιεῖται καὶ αὐτὸς ἀνασκαφὰς εἰς τὴν ἰδικήν του καὶ βγάζων φιάλην οἴνου ἄρχιζει νὰ γλου-γλουγλίζει σατανικώτατα.

— Κύριε, τοῦ λέγει περιφρονητικῶς ὁ Βολταίρος, ὁ ἀστεῖσμός σας ὑπερέβη τὰ ὅρια.

— Ὅτι δὲν εἶναι διόλου ἀστεῖσμός, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Πιρόν, ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις· καὶ τοῦ δεικνύει κενὴν τὴν φιάλην.

— Μόλις ἀνέβρωσα, τοῦ λέγει ὁ Βολταίρος, ἐκ νόσου ἥτις με ἄφησε μίαν ἀκατάπαυστον ἀνάγκην νὰ τρώγω, καὶ τρώγω.

— Τρώγετε, κύριε, τρώγετε, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Πιρόν, κάμνετε πολὺ ὥραια, τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἶμαι Βουργούνδιος καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἀέννητον ἀνάγκην νὰ πίνω, καὶ πίνω.

Ἐὰν ἐπιτρέπηται ἡ παραβολὴ τόσον ὥραιων πνευμάτων ὥς τοῦ Βολταίρου καὶ τοῦ Πιρόν, ὅστις, ὡς ἔγραψεν εἰς τὸν ἐπιτάφιόν του, «δὲν ὑπῆρξε τίποτε, οὔτε κἀν ἀκαδημαϊκός,» πρὸς τόσον ὑλικά πνεύματα, ὥς τὰ τοῦ Τσιγγρὸυ καὶ Σγούτα, τὰ λογοπαίγνια ἐκείνων ὁμοιάζουν τὰ ἐργοπαίγνια αὐτῶν.

Καὶ τὸ περίεργον ὅτι μισοῦνται καὶ αὐτοί, ὅπως ἐμίσουντο καὶ ἐκεῖνοι.

Ὡστε ἂν ποτε συναντηθῶσιν εἰς κἀνένα ἀντιθάλαμον... τῆς αὐλῆς, δύνανται νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς αὐτὰς σκηνὰς καὶ ἐπὶ τέλους νὰ δώσωσι τέρμα διὰ τοῦ ἐξῆς διαλόγου :

— Κύριε, νὰ πῇ ὁ Τσιγγρὸς, πάσχω ἀπὸ ταινίαν καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην ὅλο νὰ τρώγω, φασιανούς ἢ μετοχὰς, ἀδιάφορον.

— Τρώγετε, κύριε, τρώγετε, θ' ἀπαντήσῃ ὁ Σγούτας, ἐγὼ εἰσυνέθισα νὰ πίνω, καὶ μάλιστα παρὰ-πίνω, σαμπάνιαις ἢ ὁμολογίας, ἀδιάφορον.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὡς πρὸς τὴν φινέ-τσαν ὁ Σγούτας ὑπερέβη τὸν Τσιγγρὸν, ὡς ὁ συγγραφεὺς τῆς *Μητρομανίας* Πιρόν ἐδιαβόλιζε τὸν Βολταίρον· δὲν γνωρίζω ὑπὸ ποῖα φύλλα συκῆς ἐστεφάνωσεν ὁ Πιρόν τὴν *Μητρομανίαν* του, ἀλλ' ὁ αἰδήμων Σγούτας ἐκρυψε τὴν *Λαχτομανίαν* του ὑπὸ φύλλα *Ἐλευθερίας*.

Ποία ληστεία πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ τοῦ μετὰ **Λαχῶν δανείου τῶν 60,000,000 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**, τοῦ ἐποίου ἀρχιμεσίτης φαίνεται ὁ κ. Σγούτας, ἐκ τούτου μόνον δύνασθε νὰ ἐννοήσητε, ὅτι ἐδέησε νὰ καταβληθῶσι 40 χιλιάδες φράγκων διὰ νὰ συστηθῇ ἡ *Ἐλευθερία*, εἰς ἣν νὰ διοχετευθῶσιν ὅλα τὰ δι' οἰκονομολογικῶν δελτίων τερτίπια τοῦ Χαβιανοχάνου, ὥστε νὰ ἐξαπατηθῇ τὸ κοινὸν καὶ νὰ σπεύσῃ ν' ἀγοράζῃ ὁμολογίας μετὰ λαχνῶν.

Κατὰ τί διαφέρει ἡ μεγαλάνυμος Ἐθνικὴ Τράπεζα μετὰ τὸν φιλόσοφον διοικητὴν της κ. Ρενιέρην, ὅστις διακόπτει ἐνίοτε τὰς περὶ Βλοσσίου καὶ Διοφάνους εἰκασίας του, διὰ νὰ παραδίδῃται εἰς ἄλλας εἰκασίας περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἐκδύειν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ τὸ Κατάστημα Χαρτοπαιγνίων τοῦ Μονακοῦ ;

Ἐκεῖ βάζεις τὴν λίρα σου μετὰ τὴν ἐλπίδα ἢ νὰ κλέψῃς τὴν κάσαν ἢ νὰ σὲ κλέψῃ ἡ κάσα.

Ἐδῶ θὰ πληρώσῃς 400 φράγκα μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι σοῦ ληστεύεται ὁ τόκος τῶν λοιπῶν 4 ἢ 5 0]0 καὶ μετὰ τὴν ἀόριστον ἐλπίδα ὅτι μπορεῖ νὰ τύχῃ μεταξὺ τῶν πενήντα ἢ ἑκατὸν θνητῶν, οἵτινες θὰ κερδίσουν τὸν λαχνὸν μεταξὺ ἑκατὸν χιλιάδων ὁμολογιούχων.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ χαρτοπαιγνίου τοῦ Μονακοῦ καὶ τῆς Τραπεζῆς.

Τὸ χαρτοπαιγνίον ἐν ταῖς ληστοπραξίαις του μπορεῖ καὶ νὰ χάσῃ· ἡ Τράπεζα ἐν ταῖς ληστοπραξίαις της οὐδένα διατρέχει κίνδυνον νὰ χάσῃ.

Ἰδοὺ καὶ ἄλλη διαφορὰ :

Ὁ Σπανὸς ληστοπρακτῶν βάζει εἰς κίνδυνον τὴν κεφαλὴν του.

Ὁ Σγούτας βάζει εἰς κίνδυνον μόνον τὰς ἰδικὰς σας κεφαλὰς, ὧς αἰ παῖδες Ἀθηναῖοι.

Ὁ πολὺς Σιαμφὸρ ἐζήτησέ ποτε τὸν λόγον εἰς ἐπαναστατικὴν τινα λέσχην νὰ ὁμιλήσῃ περὶ δεσποτισμοῦ καὶ δημοκρατίας. Ἐπεθύμει νὰ σατυρίσῃ τοὺς Δεληγιάννηδες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ὅλη του ἡ ἀγόρευσις δὲν παρετάθη πέραν ὀλίγων δευτερολέπτων : «Εἰς ἐμὲ, εἶπεν, ὅλα, εἰς τοὺς ἄλλους τίποτε, ἰδοὺ ὁ δεσποτισμός. Ἐγὼ εἶμαι ἄλλος, ὁ ἄλλος εἶναι ἐγὼ· ἰδοὺ ἡ δημοκρατία.» Καὶ κατῆλθε τοῦ βήματος.

Ἄν ποτε γίνουν βουλευταὶ—καὶ θὰ γίνουιν—οἱ κ. Τσιγγρὸς καὶ Σγούτας, θὰ διακριθῶσιν ἐπίσης ἐπὶ τῷ αὐτῷ λακωνισμῷ· διότι οἱ πλουτοκράται μας συνήθως ὁμιλοῦν ὀλίγα, μὴ ἐννοοῦντες νὰ ἐξοδεύουν οὔτε λόγια· καὶ ἰδοὺ πῶς θὰ διατυπώσουν τὸ πρόγραμμά των :

— Δι' ἡμᾶς ὅλα, δι' ὅλους τοὺς ἄλλους τὰ πτωχοκομεῖα καὶ τὰ νοσοκομεῖα.

Καὶ τώρα :

Κοιμᾶσθε, Ἀθηναῖοί μου, κ' ἡ τύχη σας δου-
[λεῖται.

Καλεῖθάν.

ΚΟΝΣΟΜΕΣ

τῆς ἑορτῆς τοῦ Διαδόχου

Δυὸ λαλοῦν καὶ τρεῖς χορεύουν.

Ταραρίρμε.

ΜΑΤΗΝ.

Μάτην εἰκόνα τῆς ψυχῆς νὰ γράψῃ ἡ γραφὴς ζητεῖ,
Ὡς πρὸ παιδὸς ἡ χρυσαλλὶς φεύγ' ἢ ἰδέα πτερωτή·
Ἀλλὰ καὶ ἂν που συλληφθῇ, χάνει τὴν δρόσον, ἀψυχοῖ,
Ὡς συλληφθεῖσα τῶν πτερῶν ῥίπτει τὴν κόνιν ἢ ψυχὴν.

Μάης.